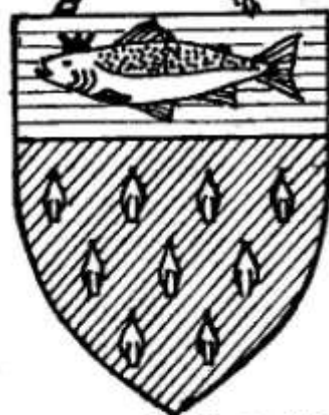

KNUDEN
FEBR 1991

Sct. Georgs gildet i Ølstykke
14 årg. /nr.137

15 SMAA KISTER

19 maj 1943

Femten smaa Kister i Flensborg – 15 smaa danske Børn pludselig dræbt – det føles som et Greb i Struben. Vi leder efter en Mening i Tilværelsen. Og Gang paa Gang rammes vi af Oplevelser, der ligesom brøler det til os: Der er ingen Mening. Og vi fornemmer det, som skal vi kvæles. 15 smaa danske Børn – og havde de løbet og leget paa Legepladsen, var der ingenting hændt dem. Nu søgte de Beskyttelsesrummet, og der blev de dræbt.

Moder Danmarks Hjerter krymper sig. 15 smaa danske Dreng og Piger, det er 15 gode Danskes Manddomsgerning, der skal undværes engang. Og det er usigelig Sorg og tungt, tungt Savn for ejegode danske Hjem i Dag, Hjem, der er under Byrde nok i Forvejen.

Vi, der i Stedet for Troen paa en Mening i Tilværelsen har faaet Lov til at tro paa Gud, vi beder jo om, at Frelseren vil komme paa Husbesøg i sorgramte Hjem i disse Dage. Vi beder om, at de saa haardt prøvede Forældre maa i deres Sorgs Mørke faa hans hvide Skikkelse at se, ham, der var saa børneglad her paa Jorden, ham, der alene er Herre over Liv og Død, og hvem derfor selv ikke Døden kan slide noget ud af Hænderne paa, af hvad han engang har fattet om. „Lad de smaa Børn komme til mig, for dem hører Himlen til,“ sagde han engang, og det kæreste Billede, vi har af ham, det er, at han gaar med et lille Lam paa Armen, et, han bjærger hjem. Maatte I Forældre dog se ham i disse mørke Timer med jert Lam paa Armen, se ham bjærge det hjem fra Bombernes og de onde Tilfældigheders rystende Verden, derop, hvor alting er livsaligt bundet alene af Guds Smil!

Guds Søn har os saa kær, han er Børnevennen stor, han bærer Barnet op til Gud paa Armen. – Guds Himmeriges Fryd har han lovet de Smaa og Blomster fra Paradisets Enge. – For Meneskenes Børn har han allermest kær. Gud aander paa Øjet, naar det græder. Ja, om Sorgen maatte lære jer til Gud jeres Øjne at opslaa. Saa vil det ogsaa ende med, at I siger: Evidentlig være du lovpriset.

Men det er jo ikke blot jer Forældre, der har mistet, det er ogsaa, som vi sagde før, vort Fædreland, der et Øjeblik saa voldeligt har været med i Krigen. Og der maa det være saadan, at hvert Tab, der rammer os Danske, faar os til at slutte os endnu inderligere sammen og blive endnu mere beslutsomme om i Sind og Daad at prøve paa at erstatte, hvad der her gik fra os. Det er danske Mænd og Kvinder, der er ramt, men Folk, der tillige er loyale og lovlydige Borgere i den tyske Stat. Ligesom Sydslesvigs danske Soldater kæmper i det Lands Hær, hvori de har deres Hjemsted, er disse 15 danske Børn ogsaa faldet som et Offer for Krigen. De har været med til at give deres Liv for den Sag, der maaske dyrest ligger deres Forældre paa Hjerte: at være tro mod det Folk, de stammer ned fra, ved bl. a. uden Klik og Lyde at være Borgere i det Land, der nu omslutter dem.

Derfor har Tyskland og Danmark Fællessorg i Dag. Men Tyskland er saa stort og saa vant til at miste, vi er kun faa og synes, vi kan næsten ingen undvære. Nu er vi ramt af dette smertelige Slag. Men ogsaa Danmark skal lære den tunge Visdom, saa mange Folk har maattet nemme i disse Aar: at styrkes af sine Tab.

Vi kan aldrig glemme de 15 smaa Kister i den skønne By lige ind til vor Grænse. Igen en Gang har Sønderjylland maattet løfte ved den tunge Ende af den Fællesbyrde, der er Danmarks. Vi kender jert Sind og ved, hvordan I bærer Prøvelsen. Lær os at lide.

Der skabes Kar til Ære og Kar til Vanære, siger Paulus Apostel. Man vilde ønske, han aldrig havde sagt det, for det er haarde Ord. Og de bliver jo ikke blidere af, at man af og til har paa Fornemmelsen, at de er sande: Vi Mennesker er, som vi er, og det kan ikke laves om.

Indlæg fra Christian

SCT. GEORGS GILDERNE I ØLSTYKKE

5.min. Sct.Georg fra Gildehallen 9/1 91 ved
Kirsten S. Pilegård.

Ved Selina i landet Tyrkien boede der engang en skrækkelig drage, som med sin ondskab fik alle på egnen til at være bange. Mange modige mænd havde prøvet at slå den ihjel uden held... længere nåede jeg ikke, før barnebarnet erklærede : drager findes ikke og jeg er i hvert tilfælde ikke bange for dem, når man er næsten 4 år og storesøster, er man ikke bange for noget. Det blev vi enige om og læste videre om de 2 Får dragen skulle ha' og om prinsessen loddet faldt på, da der ikke var flere Får, om ridderen, der slog dragen ihjel og ikke ville ha sin belønning.

Da vi var færdige tænkte jeg, at vist findes der drager, mange mange drager.

Hovmodets og den selvglade drage

misundelsens drage

vredens drage

dovenskabens drage

nærighedens drage og den modsatte ødselshedens drage

sladderdragen

den nyfigne drage

og mange flere, nogle af dem er små og ganske uskadelige, men nogle af dem kan ved den rette pleje og næring, blive meget store, så store at alle kan se dem og det ikke længere er muligt, at skjule dem for sig selv.

Vi har alle en eller flere små drager og det ville være et godt nytårsfortsæt, at sulte og bekæmpe dragen i os selv og være tolerante overfor andres drager.

Så vil vi blive vores egen lille Sct. Georg, der bekæmper drager uden belønning.

Stafetten.

Tid er en mærkelig ting - hvad er tid ?.

Nogen kan ikke få tiden til at slå til og andre har ikke tid nok. Tiden kan gå eller ile, men den tid der er gået godt, kommer ikke dårlig tilbage.

Det hænder også tiden står stille. Nogen prøver at slå tiden men den løber fra dem - men ! kommer tid, kommer råd.

Andre har aldrig tid, de skynder sig videre, måske indhenter de tiden. I øjeblikket er der mange, der mener tiden er af lave og nogen langes efter den svundne tid - atter andre siger : " den tid den sorg". Nogen synes tiden er lang andre at tiden er kort.

Tiden går og vi må gå med, undervejs møder vi alle tidens ta Så er der dem der mener hver ting har sin tid, og enkelte banker har problemer med tidsrøvere.

Pythagoras mente tiden er verdens sjæl, men tiderne skifter og vi med den.

Jeg vil håbe alle får tid nok og kan bruge tiden godt.

Til sidst: Der er en tid til at tale og en tid til at tie.

Skilsmisserne står for deres, nogen ånder lettet op andre begræder afskeden med trofaste åndsfæller, andre siger i gu' ved hvilke særlinge jeg nu skal være sammen med.

Vi i gruppe 3, har også gjort os nogle tanker om det forestående gruppeskift, bla. andet har vi diskuteret den omkringsiggribende spisning som en i prioritet i gruppearbejdet.

De særlinge i gruppe 3, er 100% enige om, at vores spiseform med noget let at afslutte gruppeskiftet med (og som ikke skal være en økonomisk belastning), er at foretrække, og vi vil argumentere for dette i de grupper vi kommer ud i.

Man kan selvfølgelig altid argumentere med, at det er ganske frivilligt hvordan en gruppe indretter sig, men vi vil gerne rejse det principelle spørgsmål, hvornår er der tale om "gruppepres" og hvornår er man en særling, hvis man synes noget andet.

Iflg. information fra landsgildet, er der en større afgang end tilgang i gildet, samtidig med at gennemsnitsalderen stiger.

Er det dog der ikke til med, der er noget i vejen med, eller har vi ikke en "vare" der kan sælges, eller er det for svært at forene de store aldersforskelle?

Vi i gruppe 3, tror vi skal prøve at forbedre os selv, hvis budskabet til potentielle medlemmer primært bliver, at vi får noget godt at spise, kan vi godt pakke sammen:

Vi i gruppe 3, har bestræbt os på, at vi på ca. hver andet eller tredje gruppeøde deltager i et foredrag, udstilling eller biograf. Den der afholder gruppeødet har frit slag mht. at tage et emne op der ligger vedkommende på sinde, vi siger som sådant et gruppeøde skal være 50% "arbejde" og 50% socialt.

Styrken i gruppearbejdet må være, at man via gruppen får foretaget sig ting man ellers ikke ville have fået gjort.

Forudsætningen for at gennemføre sådant et gruppeøde er, at man kan få ørenlyd, hvilket siges at være et problem, måske skulle dette også tages op til diskussion.

Vi er vel vidende om, at andre grupper foretager sig de samme ting som os, men det er måske nødvendigt at få struktureret afviklingen af gruppearbejdet lidt bedre.

Hvis gildearbejdet forsat skal appellere til "gamle" gildebrede samt tiltrække nye, kunne det jo være der skulle noget nytænkning til.

Med venlig gildchilsen

Arny, Christian, Lis, Benny, Lizzi, Poul, Pia, Bjarne,

Gitte, Keld, Bent, Carl

I FEBRUAR HEJSER VI FLAGET OG ØNSKER TILLYKKE TIL

Lise Linderstrøm	8/2
Vibeke Raae	15/2
Aage Kroll	17/2
Mogens Nielsen	17/2
Heine Petersen	22/2

Vi vil også sige tillykke til Pia og Bjarne med deres optagelse i Gildet.

Stafetten til næste nr. skrives af Vibeke Raae.

Vores Biograftur er jo gået fint, og jeg er sikker på at alle vores gæster havde en hyggelig eftermiddag.

red.

Dan Bjerring. Greve Strand er udmeldt d. 1/1 1991

Kirsten S. Pilegård hedder nu Ahrendt (tillykke)

HUSK AT AFLEVERE BANKOKONTRAKTER TIL TIDEN

Der er som bekendt mødepligt når vi har Gildeting
alle ved jo at det er 13 marts

Stof til marts nr. af knuden skal aflev. senest 20/2 1991.

Redaktion:

Anna Rasmussen Stationsvej 15	3650 Ølst	42178252
Vibeke Raae	Violvej 17	" 42179775

G I L D E M Ø D E

d. 13/2 - 1991

På Græstedgård kl. 19.30

Mød kunstmaleren Else Agger

der vil undervise os i maleriets svære kunst.

Pris. ca. 25 kr

Tilmelding til Bjarne senest
søndag d. 10/2.

På tlf. 42 17 90 44

Tryk C.Petersen Slangerup